
Vedantasara

वेदान्तसार

Document Information

Text title : Vedantasara

File name : vedantasara.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sadananda Yogindra (circa 15th cent.)

Transliterated by : Sunder Hattangadi,

Proofread by : sunder Hattangadi Pranipata Chaitanya pranipatachaitanya at yahoo.co.in

Translated by : -

Description-comments : Basics of Vedanta Philosophy

Latest update : May 11, 2003, September 30, 2012, February 7, 2013

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

वेदान्तसार

अप्याहुं सख्येदानन्दमवाप्स्यन्सगोचरम् ।
आत्मानमपिलाधारमाश्रयेऽभीष्टसिद्ध्ये ॥ १ ॥

अर्थतोऽप्यद्रयानन्दानतीतद्वैतभानतः ।
गुरुनाराध्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथामति ॥ २ ॥

वेदान्तो नामोपनिषत्प्रमाणं तद्गुपकारीणि
शारीरकसूत्रादीनि च ॥ ३ ॥

अस्य वेदान्तप्रकरणात्वात् तदीयैः अेव अनुबन्धैः
तद्गुत्तासिद्धेः न ते पृथगालोचनीयाः ॥ ४ ॥

तत्र अनुबन्धो नाम अधिकारिविषयसम्बन्धप्रयोजनानि ॥ ५ ॥

अधिकारी तु विधिवदधीतवेदवेदाङ्गत्वेनापाततोऽधिगताभिल-
वेदार्थोऽस्मिन् जन्मनि जन्मान्तरे वा काम्यनिषिद्धवर्जनपुरःसरं
नित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनानुष्ठानेन निर्गतनिभिलकल्मषतया
नितान्तनिर्मलस्वान्तः साधनयतुष्टयसम्पन्नः प्रमाता ॥ ६ ॥

काम्यानि - स्वर्गादीष्टसाधनानि ज्योतिष्टोमादीनि ॥ ७ ॥

निषिद्धानि - नरकाद्यनिष्टसाधनानि ब्राह्मणखण्डननादीनि ॥ ८ ॥

नित्यानि - अकरणे प्रत्यवायसाधनानि सन्ध्यावन्दनादीनि ॥ ९ ॥

नैमित्तिकानि - पुत्रजन्माद्यनुबन्धीनि जतेष्टयादीनि ॥ १० ॥

प्रायश्चित्तानि - पापक्षयसाधनानि यान्द्रायणादीनि ॥ ११ ॥

उपासनानि - सगुणब्रह्मविषयमानसव्यापाररूपाणि
शास्त्रिव्यविद्यादीनि ॥ १२ ॥

अत्रेतेषां नित्यादीनां बुद्धिशुद्धिः परं प्रयोजनमुपासनानां

तु शितैकाग्रं “तमेतमात्मानं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा
विविदिषन्ति यज्ञेन” (बृ उ ४.४.२२) इत्यादि श्रुतेः
“तपसा कल्मषं हन्ति” (मनु १२ - १०४)
इत्यादि स्मृतेश्च ॥ १३ ॥

नित्यनैमित्तिकयोः उपासनानां त्ववान्तरकृतं
पितृलोकसत्यलोकप्राप्तिः
“कर्मणा पितृलोकः विधया देवलोकः” (बृ उ १-५-१६)
इत्यादिश्रुतेः ॥ १४ ॥

साधनानि - नित्यानित्यवस्तुविवेकेडामुत्रार्थकृलभोगविराग-
शमादिषट्कसम्पत्तिमुमुक्षुत्वानि ॥ १५ ॥

नित्यानित्यवस्तुविवेकस्तावद् ब्रह्मैव नित्यं वस्तु
ततोऽन्यदपिलमनित्यमिति विवेचनम् ॥ १६ ॥

श्रौडिकानां स्रक्ष्यन्वनवितादिविषयभोगानां
कर्मजन्यतयानित्यत्ववदामुष्मिकाणामयमृतादि-
विषयभोगानामनित्यतया तेभ्यो नितरां विरतिः -
छडामुत्रार्थकृलभोगविरागः ॥ १७ ॥

शमदयस्तु - शमदमोपरतितितिक्षासमाधानश्रद्धाभ्याः ॥ १८ ॥

शमस्तावत् - श्रवणादिव्यतिरिक्तविषयेभ्यो मनसो निग्रहः ॥ १९ ॥

दमः - बाह्येन्द्रियाणां तद्व्यतिरिक्तविषयेभ्यो निवर्तनम् ॥ २० ॥

निवर्तितानामेतेषां तद्व्यतिरिक्तविषयेभ्य उपरमणमुपरतिरथवा
विहितानां कर्मणां विधिना परित्यागः ॥ २१ ॥

तितिक्षा - शीतोष्णादिद्वन्द्वसल्लिषशुता ॥ २२ ॥

निगृहीतस्य मनसः श्रवणादौ तदनुगुणविषये य
समाधिः - समाधानम् ॥ २३ ॥

गुरुपदिष्टवेदान्तवाक्येषु विश्वासः - श्रद्धा ॥ २४ ॥

मुमुक्षुत्वम् - मोक्षेच्छा ॥ २५ ॥

शेवम्भूतः प्रमाताधिकारी “शान्तो दान्तः”
(बृ उ ४.४.२३) इत्यादिश्रुतेः । उक्तञ्च -

“प्रशान्तचित्ताय जितेन्द्रियाय च

प्रलीलाद्योषाय यथोक्तकारिणे ।

गुणान्वितायानुगताय सर्वदा

प्रद्वेयमेतत् सततं मुमुक्षवे ॥ २६ ॥”

(उपदेशसाहस्री ३२४.१६.७२)

विषयः - ज्ञवब्रह्मैक्यं शुद्धयैतन् प्रमेयं

तत्र अेव वेदान्तानां तात्पर्यात् ॥ २७ ॥

सम्बन्धस्तु - तद्वैक्यप्रमेयस्य तत्प्रतिपादकोपनिषत्प्रमाणस्य

य बोध्यबोधकभावः ॥ २८ ॥

प्रयोजनं तु - तद्वैक्यप्रमेयगताज्ञाननिवृत्तिः

स्वस्वरूपानन्दावामिश्च “तरति शोकम् आत्मवित्

(छां उ ७.१.३)

धत्याद्विश्रुतेः” ब्रह्मविद् ब्रह्मैव भवति “

(मुण्ड उ ३.२.६)

धत्याद्विश्रुतेश्च ॥ २९ ॥

अयमधिकारी जननमरणद्विसंसारानलसन्तमो दीप्तशिरा

जलराशिमिवोपलारपाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं गुरुमुपसृत्य

तमनुसरति “तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिः

श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्” (मुण्ड उ १.२.१२)

धत्याद्विश्रुतेः ॥ ३० ॥

स गुरुः परमकृपयाध्यारोपापवादन्यायेनैनमुपदिशति

“तस्मै स विद्वानुपसन्नया सम्यक्

प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय ।

येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं

प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम् ॥”

(मुण्ड उ १.२.१३)

धत्याद्विश्रुतेः ॥ ३१ ॥

२

असर्पभूतायां रज्जौ सर्पारोपवत् वस्तुनि अवस्त्वारोपः - अध्यारोपः ॥ ३२ ॥

वस्तु - सच्चिदानन्दमद्वयं ब्रह्म अज्ञानादिसकलजडसमूहोऽवस्तु ॥ ३३ ॥

अज्ञानं तु - सदसदभ्यामनिर्वचनीयं त्रिगुणात्मकं ज्ञानविरोधि
भावरूपं यत्किञ्चिदिति वदन्त्यहमज्ञा एत्याधनुभवान् “देवात्मशक्तिं
स्वगुणैर्निगूढाम्” (श्वे उ १.३) एत्यादिश्रुतेश्च ॥ ३४ ॥

एतदज्ञानं समष्टिव्यष्ट्यभिप्रायेणैकमनेकमिति य व्यवह्रियते ॥ ३५ ॥

तथाहि यथा वृक्षाणां समष्ट्यभिप्रायेण वनमित्येकत्वव्यपदेशो
यथा वा जलानां समष्ट्यभिप्रायेण जलाशय इति तथा नानात्वेन
प्रतिभासमानानां ज्वगताज्ञानानां समष्ट्यभिप्रायेण तदेकत्वव्यपदेशः
“अजामेकां” (श्वे उ ४.५) एत्यादिश्रुतेः ॥ ३६ ॥

एतं समष्टिरुक्त्येवोपाधितया विशुद्धसत्त्वप्रधाना ॥ ३७ ॥

एतदुपहितं चैतन्यं सर्वज्ञत्वसर्वेश्वरत्वसर्वनियन्तृत्वादिगुणकमव्यक्तमन्तर्यामी
जगत्कारणमीश्वर इति य व्यपदिश्यते सकलाज्ञानावभासकत्वात् ।
“यः सर्वज्ञः सर्ववित्” (मुण्ड उ १.१.८) इति श्रुतेः ॥ ३८ ॥

एतदस्येयं समष्टिरभिलकारणत्वात्कारणशरीरमानन्दप्रचुरत्वा-
त्लेशवदाच्छादकत्वाख्यानन्दमयकोशः सर्वोपरमत्वा-
त्सुषुम्निरत एव स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चलयस्थानमिति य उच्यते ॥ ३९ ॥

यथा वनस्य व्यष्ट्यभिप्रायेण वृक्षा एत्यनेकत्वव्यपदेशो यथा वा जलाशयस्य
व्यष्ट्यभिप्रायेण जलानीति तथाज्ञानस्य व्यष्ट्यभिप्रायेण
तदनेकत्वव्यपदेशः “एन्द्रो मायाभिः पुरुरूपं धरते” (ऋग्वेद ६.४७.१८)
एत्यादिश्रुतेः ॥ ४० ॥

अत्र व्यस्तसमस्तव्यापित्वेन व्यष्टिसमष्टिताव्यपदेशः ॥ ४१ ॥

एतं व्यष्टिर्निर्गुणोपाधितया मलिनसत्त्वप्रधाना ॥ ४२ ॥

एतदुपहितं चैतन्यमल्पज्ञत्वानीश्वरत्वादिगुणकं प्राज्ञ
एत्युच्यत अज्ञानावभासकत्वात् ॥ ४३ ॥

अस्य प्राज्ञत्वमस्येवोपाधितयानतिप्रकाशकत्वात् ॥ ४४ ॥

अस्यापीयमहङ्कारादिकारणत्वात्कारणशरीरमानन्द-
प्रचुरत्वात्लेशवदाच्छादकत्वाख्यानन्दमयकोशः
सर्वोपरमत्वात्सुषुम्निरत एव स्थूलसूक्ष्मशरीरप्रपञ्च-

लयस्थानमिति च उच्यते ॥ ४५ ॥

तदानीमेतावीश्वरप्राज्ञौ चैतन्यप्रदीभाभिरतिसूक्ष्माभि-
रज्ञानवृत्तिभिरानन्दमनुभवतः “आनन्दभुङ्क्ते तोमुभुः
प्राज्ञः” (माण्डू ७ ५) इति श्रुतेः सुभमलमवाप्सम्
न किञ्चिद्वेदिषमिथ्युत्थितस्यपरामर्शोपपत्तेश्च ॥ ४६ ॥

अनयोः समष्टिव्यष्टयोर्वनवृक्षयोरिव जलाशय-जलयोरिव वाभेदः ॥ ४७ ॥

अेतदुपहितयोरीश्वरप्राज्ञयोरपि वनवृक्षावच्छिन्नाकाशयोरिव
जलाशयजलगतप्रतिबिम्बाकाशयोरिव वाभेदः “अेष सर्वेश्वर
(अेष सर्वज्ञ अेषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य प्रभववाच्ययौ डि
भूतानाम्)” (माण्डू ७ ६) इत्यादि श्रुतेः ॥ ४८ ॥

वनवृक्षतदवच्छिन्नाकाशयोर्जलाशयजलतद्गतप्रतिबिम्बाकाशयो-
र्वाधारभूतानुपडिताकाशवदनयोरज्ञानतदुपहितचैतन्ययो-
राधारभूतं यदनुपडितं चैतन्यं तत्तुरीयमित्युच्यते
“शान्तं शिवमद्वैतं यतुर्थं मन्यन्ते (स आत्मा स विज्ञेयः)”
(माण्डू ७ ७) इत्यादिश्रुतेः ॥ ४९ ॥

इदमेव तुरीयं शुद्धचैतन्यमज्ञानादितदुपहितचैतन्याभ्यां तमायः
पिण्डवदविविक्तं सन्मडावाक्यस्य वाच्यं विविक्तं सल्लक्ष्यमिति चोच्यते ॥ ५० ॥

अस्याज्ञानस्यावराणविक्षेपनामकमस्ति शक्तिद्वयम् ॥ ५१ ॥

आवरणशक्तिस्तावदल्पोऽपि भेदोऽनेकयोर्जनायतमादित्य-
माण्डुलमवलोकयितृनयनपथपिधायकतया यथाच्छाद्यतीव
तथाज्ञानं परिच्छिन्नमप्यात्मानमपरिच्छिन्नमसंसारिण-
मवलोकयितृबुद्धिपिधायकतयाच्छाद्यतीव तादृशं सामर्थ्यम् ।
तदुक्तं - “धनश्चन्द्रदृष्टिर्धनश्चन्द्रमर्कं यथा

मन्यते निष्प्रभं यातिमूढः । तथा बद्धवद्भाति यो मूढदृष्टेः
स नित्योपलब्धिस्वप्नोऽलमात्मा ॥” इति (उस्तामलकम् १०) ॥ ५२ ॥

अनया आवृतस्यात्मनः कर्तृत्वभोक्तृत्वसुषुप्तित्वदुःषित्वादिंसंसारसम्भावनापि
भवति यथा स्वाज्ञानेनावृतायां रज्ज्वां सर्पत्वसम्भावना ॥ ५३ ॥

विक्षेपशक्तिस्तु यथा रज्ज्वज्ञानं स्वावृत रज्जौ स्वशक्त्या
सर्पादिकमुद्गभावयत्येवमज्ञानमपि स्वावृतात्मनि

स्वशक्त्याऽऽकाशादिप्रपञ्चमुद्भावयति
तादृशं सामर्थ्यम् । तदुक्तम् - “विक्षेपशक्तिर्विद्गादि ब्रह्माण्डान्तं
जगत् सृजेत्” इति । (वाक्यसुधा १३) ॥ ५४ ॥

शक्तिद्वयवदज्ञानोपहितं चैतन्यं स्वप्रधानतया निमित्तं
स्वोपाधिप्रधानतयोपादानं च भवति ॥ ५५ ॥

यथा लूता तन्तुकार्यं प्रति स्वप्रधानतया निमित्तं
स्वशरीरप्रधानतयोपादानञ्च भवति ॥ ५६ ॥

तमःप्रधानविक्षीपशक्तिमदज्ञानोपहितचैतन्यादाकाश
आकाशाद्वायुर्वायोरग्निरग्नोरापोऽद्भ्यः पृथिवी
योत्पद्यते “अेतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः”
(तै उ २.१.१) इत्यादिश्रुतेः ॥ ५७ ॥

तेषु जात्याधिक्यदर्शनात्तमःप्राधान्यं तत्कारणस्य ।
तदानीं सत्त्वरजस्तमांसि कारणगुणप्रक्रमेण
तेष्वकाशादिषुत्पद्यन्ते ॥ ५८ ॥

अेतान्येव सूक्ष्मभूतानि तन्मात्राण्यपञ्चीकृतानि चोच्यन्ते ॥ ५९ ॥

अेतैभ्यः सूक्ष्मशरीराणि स्थूलभूतानि चोत्पद्यन्ते ॥ ६० ॥

सूक्ष्मशरीराणि समदशावयवानि लिङ्गशरीराणि ॥ ६१ ॥

अवयवास्तु ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं बुद्धिमनसी कर्मेन्द्रियपञ्चकं
वायुपञ्चकं चेति ॥ ६२ ॥

ज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणाभ्यानि ॥ ६३ ॥

अेतान्याकाशादीनां सात्त्विकाशेभ्यो व्यस्तेभ्यः
पृथङ् पृथङ् क्रमेणोत्पद्यन्ते ॥ ६४ ॥

बुद्धिर्नाम निश्चयात्मिकान्तःकरणवृत्तिः ॥ ६५ ॥

मनो नाम सङ्कल्पविकल्पात्मिकान्तःकरणवृत्तिः ॥ ६६ ॥

अनयोरेव चित्ताडङ्गारयोरन्तर्भावः ॥ ६७ ॥

अनुसन्धानात्मिकान्तःकरणवृत्तिः चित्तम् ॥ ६८ ॥

अभिमानात्मिकान्तःकरणवृत्तिः अडङ्गारः ॥ ६९ ॥

अते पुनराकाशादिगतसात्त्विकांशेभ्यो मिलितेभ्य उत्पद्यन्ते ॥ ७० ॥
 अतेषां प्रकाशात्मकत्वात्सात्त्विकांशकार्यत्वम् ॥ ७१ ॥
 एतं बुद्धिज्ञानिन्द्रियैः सञ्चिता विज्ञानमयकोशो भवति ॥ ७२ ॥
 अयं कर्तृत्वभोक्तृत्वसुभित्वदुःभित्वाद्यभिमानत्वेनेल्लोकपरलोकगामी
 व्यवहारिको ऋव एत्युच्यते ॥ ७३ ॥
 मनस्तु ज्ञानेन्द्रियैः सञ्चितं सन्मनोमयकोशो भवति ॥ ७४ ॥
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्प्राणोपाधपायूपस्थाभ्यानि ॥ ७५ ॥
 अेतानि पुनराकाशादीनां रज्जोशेभ्यो व्यस्तेभ्यः पृथक् पृथक्
 कुम्भेषोत्पद्यन्ते ॥ ७६ ॥
 वायवः प्राणोपाधपायुपस्थानोदानसमानाः ॥ ७७ ॥
 प्राणो नाम प्राग्गमनवान्नासाग्रस्थानवर्ती ॥ ७८ ॥
 अपानो नामावाग्गमनवान्याव्याधिस्थानवर्ती ॥ ७९ ॥
 व्यानो नाम विष्वग्गमनवानभिलशरीरवर्ती ॥ ८० ॥
 उदानो नाम कण्ठस्थानीय और्ध्वगमनवानुल्बमणवायुः ॥ ८१ ॥
 समानो नाम शरीरमध्यगताशितपीतान्नादिसमीकरणकरः ॥ ८२ ॥
 समीकरणान्तु पश्चिपाककरणं रसरुधिरशुक्रपुरीषादिकरणमिति यावत् ॥ ८३ ॥
 केचित्तु नागकूर्मकृकलदेवदत्तधनञ्जयाभ्याः पञ्चान्ये
 वायवः सन्तीति वदन्ति ॥ ८४ ॥
 तत्र नाग उद्गिरणकरः । कूर्म उन्मीलनकरः । कृकलः क्षुत्करः ।
 देवदत्तो जृम्भणकरः । धनञ्जयः पोषणकरः ॥ ८५ ॥
 अतेषां प्राणादिष्वन्तर्भावात्प्राणादयः पञ्चैवेति केचित् ॥ ८६ ॥
 अेतत्प्राणादिपञ्चकमाकाशादिगतरज्जोशेभ्यो मिलितेभ्य उत्पद्यते ॥ ८७ ॥
 एतं प्राणादिपञ्चकं कर्मेन्द्रियैः सञ्चितं सत्प्राणमयकोशो भवति ।
 अस्य क्रियात्मकत्वेन रज्जोशकार्यत्वम् ॥ ८८ ॥
 अतेषु कोशेषु मध्ये विज्ञानमयो ज्ञानशक्तिमान् कर्तृरूपः ।
 मनोमय एच्छाशक्तिमान् करणरूपः ।

प्राणमयः क्रियाशक्तिमान् कार्यरूपः ।

योग्यत्वादेवमेतेषां विभाग इति वार्णयन्ति ।

अेतत्कोशत्रयं मिलितं सत्सूक्ष्मशरीरमित्युच्यते ॥ ८९ ॥

अत्राप्यपिलसूक्ष्मशरीरमेकबुद्धिविषयतया वनवज्जलाशयवद्वा

समश्चिरेनेकबुद्धिविषयतया वृक्षवज्जलवद्वा व्यश्चिरपि भवति ॥ ९० ॥

अेतत्समष्ट्युपहितं चैतन्यं सूत्रात्मा डिरेण्यगर्भः प्राणश्चेत्युच्यते

सर्वत्रानुस्यूतत्वाज्ज्ञानेच्छाक्रियाशक्तिमद्गुणुपहितत्वाच्च ॥ ९१ ॥

अस्यैषा समष्टिः स्थूलप्रपञ्चापेक्षया सूक्ष्मत्वात्सूक्ष्मशरीरं

विज्ञानमयादिःकोशत्रयं जाग्रद्वासनामयत्वात्स्वप्नोऽतयेव

स्थूलप्रपञ्चलयस्थानमिति चोच्यते ॥ ९२ ॥

अेतद्व्यष्ट्युपहितं चैतन्यं तैजसो भवति तेजोमयान्तःकरणोपहितत्वात् ॥ ९३ ॥

अस्यापीयं व्यष्टिः स्थूलशरीरापेक्षया सूक्ष्मत्वादिति उेतोरेव

सूक्ष्मशरीरं विज्ञानमयादिःकोशत्रयं जाग्रद्वासनामयत्वात्स्वप्नोऽतयेव

स्थूलशरीरलयस्थानमिति चोच्यते ॥ ९४ ॥

अेतौ सूत्रात्मतैजसौ तदानीं मनोवृत्तिभिः सूक्ष्मविषयाननुभवतः

“प्रविविक्तभुक्तैजसः” (माण्डू उ ३) इत्यदिश्रुतेः ॥ ९५ ॥

अत्रापि समष्टिव्यष्टयोस्तद्गुणुपहितसूत्रात्मतैजसयोर्वनवृक्षवत्तदव-

स्थित्नाकाशवच्च जलाशयजलवत्तद्गतप्रतिबिम्बाकाशवच्याभेदः ॥ ९६ ॥

अेवं सूक्ष्मशरीरोत्पत्तिः ॥ ९७ ॥

स्थूलभूतानि तु पञ्चीकृतानि ॥ ९८ ॥

पञ्चीकरणं त्वाकाशादिपञ्चस्वेडैकं द्विधा समं विभज्य

तेषु दशसु भागेषु प्राथमिकान्यञ्चभागान्प्रत्येकं

यतुर्धा समं विभज्य तेषां यतुर्धा भागानां

स्वस्वद्वितीयार्धभागपरित्यागेन भागान्तरेषु योजनम् ॥ ९९ ॥

तदुक्तम् -

“द्विधा विधाय यैडेकं यतुर्धा प्रथमं पुनः ॥

स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्च पञ्चते ॥” इति ॥ १०० ॥

अस्याप्रामाण्यं नाशङ्कनीयं त्रिवृत्तरणश्रुतेः

પગ્ચીકરણસ્થાપ્યુપલક્ષણત્વાત્ ॥ ૧૦૧ ॥

પગ્ચાનાં પગ્ચાત્મકત્વે સમાનેડપિ તેષુ ચ

“વૈશેષ્યાત્તુ તદ્વાદસ્તદ્વાદઃ” (બ્ર સૂ ૨.૪.૨૨)

ઇતિ ન્યાયેનાકાશાદિવ્યપદેશઃ સમ્ભવતિ ॥ ૧૦૨ ॥

તદાનીમાકાશે શબ્દોડભિવ્યજયતે વાયૌ શબ્દસ્પર્શાવગ્નૌ

શબ્દસ્પર્શરૂપાણ્યસુ શબ્દસ્પર્શરૂપરસાઃ પૃથિવ્યાં

શબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધાશ્ચ ॥ ૧૦૩ ॥

એતેભ્યઃ પગ્ચીકૃતેભ્યો ભૂતેભ્યો ભૂર્ભુવઃસ્વર્મહર્જનસ્તપઃસત્ય-

મિત્યેતન્નામકાનામુપર્યુપરિવિધમાનાનામતલવિતલસુતલરસાતલ-

તલાતલમહાતલપાતાલનામકાનામધોડધોવિધમાનાનાં

લોકાનાં બ્રહ્માણ્ડસ્ય તદન્તર્ગતચતુર્વિધસ્થૂલશરીરાણાં

તદ્વચિતાનામન્નપાનાદીનાં ચોત્પત્તિર્ભવતિ ॥ ૧૦૪ ॥

ચતુર્વિધશરીરાણિ તુ જરાયુજાણ્ડજસ્વેદજોદ્ભિજજાખ્યાનિ ॥ ૧૦૫ ॥

જરાયુજાનિ જરાયુભ્યો જાતાનિ મનુષ્યપશ્ચાદીનિ ॥ ૧૦૬ ॥

અણ્ડજાન્યાણ્ડેભ્યો જાતાનિ પક્ષિપન્નગાદીનિ ॥ ૧૦૭ ॥

સ્વેદજાનિ સ્વેદેભ્યો જાતાનિ ચૂકમશકાદીનિ ॥ ૧૦૮ ॥

ઉદ્ભિજજાનિ ભૂમિમુદ્ભિધ જાતાનિ લતાવૃક્ષાદીનિ ॥ ૧૦૯ ॥

અત્રાપિ ચતુર્વિધસકલસ્થૂલશરીરમેકાનેકબુદ્ધિવિષયતયા

વનવજ્જલાશયવદ્રા સમષ્ટિર્વૃક્ષવજ્જલવદ્રા વ્યષ્ટિરપિ ભવતિ ॥ ૧૧૦ ॥

એતત્સમષ્ટ્યુપહિતં ચૈતન્યં વૈશ્વાનરો વિરાડિત્યુચ્યતે

સર્વનરાભિમાનિત્વાદ્ધિવિધં રાજમાનત્વાચ્ચ ॥ ૧૧૧ ॥

અસ્યૈષા સમષ્ટિઃ સ્થૂલશરીરમન્નવિકારત્વાદન્નમયકોશઃ

સ્થૂલભોગાયતનત્વાચ્ચ સ્થૂલશરીરં જાગ્રદિતિ ચ વ્યપદિશ્યતે ॥ ૧૧૨ ॥

એતદ્વ્યષ્ટ્યુપહિતં ચૈતન્યં વિશ્વ ઇત્યુચ્યતે સૂક્ષ્મશરીરાભિમાનમપરિત્યજ્ય

સ્થૂલશરીરાદિપ્રવિષ્ટત્વાત્ ॥ ૧૧૩ ॥

અસ્થાપ્યેષા વ્યષ્ટિઃ સ્થૂલશરીરમન્નવિકારત્વાદેવ

હેતોરન્નમયકોશો જાગ્રદિતિ ચોચ્યતે ॥ ૧૧૪ ॥

तदानीमेतौ विश्ववैश्वानरौ द्विज्वातार्कवरुणाश्रिभिः
 इमान्नियन्त्रितेन श्रोत्रादीन्द्रियपञ्चकेन
 इमाश्छन्दस्पर्शरूपरसगन्धानग्रीन्द्रोपेन्द्रयमप्रजापतिभिः
 इमान्नियन्त्रितेन वागादीन्द्रियपञ्चकेन
 इमाद्भयनादानगमनविसर्गानन्दंश्चन्द्रयतुर्मुभशङ्कराय्युतैः
 इमान्नियन्त्रितेन मनोबुद्ध्यलङ्कारचित्ताप्येनान्तरेन्द्रिययतुषेण
 इमात्सङ्कल्पनिश्चयालङ्कार्यशैतांश्च सर्वानितान्
 स्थूलविषयाननुभवतः “जागरितस्थानो भङ्गिःप्रज्ञः” (माण्डू ७ ३)
 इत्यादिश्रुतेः ॥ ११५ ॥

अत्राप्यनयोः स्थूलव्यष्टिसमष्टयोस्तदुपहितविश्ववैश्वानरयोश्च
 वनवृक्षवत्तदवच्छिन्नाकाशवच्च जलाशयजलवत्तद्गतप्रतिबिम्बाकाशवच्च
 पूर्णवदभेदः ॥ ११६ ॥

अवं पञ्चीकृतपञ्चभूतेभ्यः स्थूलप्रपञ्चोत्पत्तिः ॥ ११७ ॥

अतेषां स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपञ्चानामपि समष्टिरेको
 मडान्प्रपञ्चो भवति यथावान्तरवनानां समष्टिरेकं मडद्वयं भवति
 यथा वावान्तरजलाशयानां समष्टिरेको मडान् जलाशयः ॥ ११८ ॥

अतदुपहितं वैश्वानरादीश्वरपर्यन्तं यैतन्यमप्यवान्तरवनवच्छिन्नाकाशवदवान्तर
 जलाशयगतप्रतिबिम्बाकाशवच्चैकमेव ॥ ११९ ॥

आभ्यां मडाप्रपञ्चतदुपहितयैतन्याभ्यां तन्मायपिण्डवदविविक्तं
 सदनुपहितं यैतन्यं “सर्वं भव्विदं ब्रह्म” (छान्द ७ ३.१४.१)
 इति (मडा) वाक्यस्य वाच्यं भवति विविक्तं सल्लक्ष्यमपि भवति ॥ १२० ॥

अवं वस्तुन्यवस्त्वारोपोऽध्यारोपः सामान्येन प्रदर्शितः ॥ १२१ ॥

३

इदानीं प्रत्यगात्मनीदमिदमयमयमारोपयतीति विशेषत उच्यते ॥ १२२ ॥

अतिप्राकृतस्तु “आत्मा वै जायते पुत्रः” इत्यादिश्रुतेः स्वस्मिन्नैव
 पुत्रेऽपि प्रेमदर्शनात्पुत्रे पुष्टे नष्टे यादमेव पुष्टो नष्टश्चेत्याद्यनुभवाच्च
 पुत्र आत्मेति वदति ॥ १२३ ॥

आर्वाकस्तु “स वा शेष पुरुषोऽन्नरसमयः” (तै ७ २.१.१) इत्यादिश्रुतेः

प्रदीभगृहात्स्वपुत्रं परित्यज्यापि स्वस्य निर्गमदर्शनात्स्थूलोऽढं
 कृशोऽढमित्याधनुभवाख्य स्थूलशरीरमात्मेति वदति ॥ १२४ ॥

अपरश्चार्वाकः “ते ङ प्राणाः प्रजापतिं पितरमेत्योयुः” (छा ७ प.१.७)
 इत्यादिश्रुतेरिन्द्रियाणामभावे शरीरखलनाभावात्काणोऽढं
 बधिरोऽढमित्याधनुभवाख्येन्द्रियाणामात्मेति वदति ॥ १२५ ॥

अपरश्चार्वाकः “अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः” (तै ७ २.२.१)
 इत्यादिश्रुतेः प्राणाभाव इन्द्रियादियलनायोगाद्दमशानायावानढं
 पिपासावानित्यादि अनुभवाख्य प्राण आत्मेति वदति ॥ १२६ ॥

अन्यस्तु चार्वाकः “अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः” (तै ७ २.३.१)
 इत्यादिश्रुतेर्भनसि सुप्ते प्राणादेरभावाद्दं सङ्कल्पवानढं
 विकल्पवानित्याधनुभवाख्य मन आत्मेति वदति ॥ १२७ ॥

बौद्धस्तु “अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः” (तै ७ २.४.१)
 इत्यादिश्रुतेः कर्तुरभावे करणस्य शक्त्यभावाद्दं कर्ताढं भोक्तेत्याधनुभवाख्य
 बुद्धिरात्मेति वदति ॥ १२८ ॥

प्राभाकरतार्किकौ तु “अन्योऽन्तर आत्मानन्दमयः” (तै ७ २.५.१)
 इत्यादिश्रुतेर्बुद्ध्यधीनामज्ञाने लयदर्शनाद्दंमज्ञोऽढमज्ञानीत्याधनुभवाख्याज्ञानमात्मेति वदतः ॥ १२९ ॥

भाट्टस्तु “प्रज्ञानधन अेवानन्दमयः” (माण्डू ७ ५) इत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ
 प्रकाशाप्रकाशसद्भावान्मामढं न जानामीत्याधनुभवाख्याज्ञानोपडितं
 चैतन्यमात्मेति वदति ॥ १३० ॥

अपरो बौद्धः “असदेवेदमत्र आसीत्” (छा ७ ६.२.१)
 इत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ सर्वाभावाद्दं सुषुप्तौ नासमित्युत्थितस्य
 स्वाभावापरामर्शविषयानुभवाख्य शून्यमात्मेति वदति ॥ १३१ ॥

अेतेषां पुत्रादीनामनात्मत्वमुच्यते ॥ १३२ ॥

अेतैरतिप्राङ्गतादिविदिभिरुक्तेषु श्रुतियुक्त्यनुभवाभासेषु
 पूर्वपूर्वोक्तश्रुतियुक्त्यनुभवाभासानामुत्तरोत्तरश्रुतियुक्त्यनुभवाभासै-
 रात्मत्वबाधदर्शनात्पुत्रादीनामनात्मत्वं स्पष्टमेव ॥ १३३ ॥

डिञ्च प्रत्यगस्थूलोऽयक्षुरप्राणोऽमना अकर्ता चैतन्यं चिन्मात्रं
 सदित्यादिप्रबलश्रुतिविरोधादस्य पुत्रादिशून्यपर्यन्तस्य जडस्य
 चैतन्यभास्यत्वेन घटादिवदनित्यत्वाद्दं अढमेति

विद्भेदनुभवप्राप्त्याख्य तत्तच्छ्रुतियुक्त्यनुभवभासानां
 बाधितत्वाद्यपि पुत्रादिशून्यपर्यन्तमभिलभनात्मैव ॥ १३४ ॥
 अतस्तत्तद्भासकं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वभावं
 प्रत्यक्षयैतन्न्यमेवात्मवस्त्विति वेदान्तविद्भेदनुभवः ॥ १३५ ॥
 अेवमध्यारोपः ॥ १३६ ॥

४

अपवादो नाम रज्जुविवर्तस्य सर्पस्य रज्जुमात्रत्ववद्भस्त्वविवर्तस्यावस्तुनोऽज्ञानादेः
 प्रपञ्चस्य वस्तुमात्रत्वम् ॥ १३७ ॥

तद्दुक्तम् -

“सतत्त्वतोऽन्यथाप्रथा विकारं ष्ट्युदीरितः ।
 अतत्त्वतोऽन्यथाप्रथा विवर्तं ष्ट्युदीरितः ॥” इति ॥ १३८ ॥

तथाहि अेतद्भोगायतनं यतुर्विधसकलस्थूलशरीरजातं
 भोग्यरूपान्नपानादिकमेतदायतनभूतभूरादियतुर्दशभुवनान्येतदायतनभूतं
 ब्रह्माण्डं यैतत्सर्वमेतेषां कारणरूपं पञ्चीकृतभूतमात्रं भवति ॥ १३९ ॥

अेतानि शब्दादिविषयसहितानि पञ्चीकृतानि भूतानि सूक्ष्मशरीरजातं
 यैतत्सर्वमेतेषां कारणरूपपञ्चीकृतभूतमात्रं भवति ॥ १४० ॥

अेतानि सत्त्वाद्विगुणसहितान्यपञ्चीकृतान्युत्पत्ति-
 व्युत्क्रमेणैतत्कारणभूताज्ञानोपहितयैतन्न्यमात्रं भवति ॥ १४१ ॥

अेतदज्ञानमज्ञानोपहितं यैतन्नं येश्वरादिकमेतदाधार-
 भूतानुपहितयैतन्न्यरूपं तुरीयं ब्रह्ममात्रं भवति ॥ १४२ ॥

आत्म्यामध्यारोपापवादोऽस्य तत्त्वम्पदार्थशोधनमपि
 सिद्धं भवति ॥ १४३ ॥

तथाहि - अज्ञानादिसमष्टिरेतद्दुपहितं सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं
 यैतन्नमेतदनुपहितं यैतन्नं तस्मात्पिण्डवदेकत्वेनावभासमानं
 तत्पदवाच्यार्थो भवति ॥ १४४ ॥

अेतदुपाध्युपहिताधारभूतमनुपहितं यैतन्नं तत्पदलक्ष्यार्थो भवति ॥ १४५ ॥

अज्ञानादिव्यष्टिरेतद्दुपहिताव्यज्ञत्वादिविशिष्टयैतन्नमेत-

दनुपखितं यैतत्रयं तमायःपिऽवदेकत्वेनावभासमानं
त्वम्पदवाञ्छार्थो भवति ॥ १४६ ॥

अेतदुपाध्युपखिताधारभूतमनुपखितं प्रत्यगानन्दं
तुरीयं यैतन्मं त्वम्पदलक्ष्यार्थो भवति ॥ १४७ ॥

अथ मलावाङ्मार्थो वार्थते । षट् तत्त्वमसिवाङ्मं
सम्बन्धत्रयेऽप्यप्यर्थबोधकं भवति ॥ १४८ ॥

सम्बन्धत्रयं नाम पदयोः सामानाधिकरण्यं
पदार्थयोर्विशेषणविशेष्यभावः प्रत्यगात्म-
लक्षणयोर्लक्ष्यलक्षणभावश्चेति ॥ १४९ ॥

तदुक्तम् -

“सामानाधिकरण्यं च विशेषणविशेष्यता ।
लक्ष्यलक्षणसम्बन्धः पदार्थप्रत्यगात्मनाम् ॥” इति ॥ १५० ॥

सामानाधिकरण्यसम्बन्धस्तावद्यथा सोऽयं देवदत्त इत्यस्मिन्वाङ्मे
तत्कालविशिष्टदेवदत्तवाचकसशब्दस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्त-
वाचकायंशब्दस्य यैकस्मिन्पिऽ तात्पर्यसम्बन्धः । तथा च
तत्त्वमसीति वाङ्मेऽपि परोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्ववाचकत्व-
स्यापरोक्षत्वादि विशिष्टयैतन्ववाचकत्वम्पदस्य यैकस्मिंश्चैतन्वे
तात्पर्यसम्बन्धः ॥ १५१ ॥

विशेषणविशेष्यभावसम्बन्धस्तु यथा तत्रैव वाङ्मे
सशब्दार्थतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यायंशब्दार्थैतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्य
यान्योन्यभेदव्यावर्तकतया विशेषणविशेष्यभावः । तथात्रापि वाङ्मे
त्वदार्थपरोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्वस्य त्वम्पदार्थापरोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्वस्य
यान्योन्यभेदव्यावर्तकतया विशेषणविशेष्यभावः ॥ १५२ ॥

लक्ष्यलक्षणसम्बन्धस्तु यथा तत्रैव सशब्दायंशब्दयोस्तदर्थयोर्वा
विरुद्धतत्कालैतत्कालविशिष्टत्वपरित्यागेनाविरुद्धदेवदत्तेन सऽ लक्ष्यलक्षणभावः ।
तथात्रापि वाङ्मे तत्त्वम्पदयोस्तदर्थयोर्वा विरुद्धपरोक्षत्वापरोक्षत्वादि-
विशिष्टत्वपरित्यागेनाविरुद्धयैतन्वेन सऽ लक्ष्यलक्षणभावः ॥ १५३ ॥

इयमेव भागलक्षणोत्पद्यते ॥ १५४ ॥

अस्मिन्वाङ्मे नीलमुत्पलमिति वाङ्मवद्वाङ्मार्थो न सङ्गच्छते ॥ १५५ ॥

तत्र तु नीलपदार्थनीलगुणस्थोत्पलपदार्थोत्पलद्रव्यस्य य
शौकल्यपटादिभेदव्यावर्तकतयान्योन्यविशेषणविशेष्य-
रूपसंसर्गस्यान्यतरविशिष्टस्यान्यतरस्य तद्वैक्यस्य वा
वाक्यार्थत्वाङ्गीकारे प्रमाणात्तरविरोधाभावात्तद्वाक्यार्थः
सङ्गच्छते ॥ १५६ ॥

अत्र तु तत्पदार्थपरोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्यस्य
त्वम्पदार्थपरोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्यस्य यान्योन्यभेदव्यावर्तकतया
विशेषणविशेष्यभावसंसर्गस्यान्यतरविशिष्टस्यान्यतरस्य
तद्वैक्यस्य वा वाक्यार्थत्वाङ्गीकारे प्रत्यक्षादिप्रमाणाविरोधाद्वाक्यार्थो
न सङ्गच्छते ॥ १५७ ॥

तदुक्तम् -

“संसर्गो वा विशिष्टो वा वाक्यार्थो नात्र सम्मतः ।

अप्याइउैकरसत्वेन वाक्यार्थो विदुषां मतः ॥” इति (पञ्चदशी ७.७५) ॥ १५८ ॥

अत्र गङ्गायां घोषः प्रतिवसतीतिवाक्यवज्जल्लक्षणापि न सङ्गच्छते ॥ १५९ ॥

तत्र तु गङ्गाघोषयोराधाराधेयभावलक्षणास्य वाक्यार्थस्याशेषतो
विरुद्धत्वाद्वाक्यार्थमशेषतः परित्यज्य तत्सम्बन्धितीरलक्षणाया
युक्तत्वाज्जल्लक्षणा सङ्गच्छते ॥ १६० ॥

अत्र तु परोक्षापरोक्षयैतन्यैकत्वलक्षणास्य
वाक्यार्थस्य भागमात्रे विरोधाद्भागान्तरमपि
परित्यज्यान्वयलक्षणाया अयुक्तत्वाज्जल्लक्षणा
न सङ्गच्छते ॥ १६१ ॥

न य गङ्गापदं स्वार्थपरित्यागेन तीरपदार्थं
यथा लक्षयति तथा तत्पदं त्वम्पदं वा
स्वार्थपरित्यागेन त्वम्पदार्थं तत्पदार्थं वा
लक्षयत्वतः कुतो जल्लक्षणा न सङ्गच्छत
इति वाच्यम् ॥ १६२ ॥

तत्र तीरपदाश्रवणेन तदर्थप्रतीतौ लक्षणाया
तत्प्रतीत्यपेक्षायामपि तत्त्वम्पदयोः श्रूयमाणात्वेन
तदर्थप्रतीतौ लक्षणाया पुनरन्यतरपदेनान्यतर-
पदार्थप्रतीत्यपेक्षाभावात् ॥ १६३ ॥

अत्र शोणो धावतीतिवाक्यवदृजल्लक्षणापि न सम्भवति ॥ १६४ ॥

तत्र शोणगुणगमनलक्षणास्य वाक्यार्थस्य
विरुद्धत्वात्तदपरित्यागेन तदाश्रयाश्चादिलक्षणाया
तद्विरोधपरिहारसम्भवाद्दृजल्लक्षणा सम्भवति ॥ १६५ ॥

अत्र तु परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्चैकत्वस्य
वाक्यार्थस्य विरुद्धत्वात्तदपरित्यागेन तत्सम्बन्धिनो यस्य
कस्यचिदर्थस्य लक्षितत्वेऽपि तद्विरोधपरिहारासम्भवा-
द्दृजल्लक्षणा न सम्भवत्येव ॥ १६६ ॥

न य तत्पदं त्वम्पदं वा स्वार्थविरुद्धांशपरित्यागेनां-
शान्तरसिद्धितं त्वम्पदार्थं तत्पदार्थं वा लक्षयत्वतः
कथं प्रकारान्तरेण भागलक्षणाङ्गीकरणमिति वाच्यम् ॥ १६७ ॥

अेकेन पदेन स्वार्थांशपदार्थान्तराभयलक्षणाया
असम्भवात्पदान्तरेण तदर्थप्रतीतौ लक्षणाया
पुनस्तत्प्रतीत्यपेक्षाभावाच्च ॥ १६८ ॥

तस्माद्यथा सोऽयं देवदत्त इति वाक्यं तदर्थो वा
तत्कालैतत्कालविविशिष्टदेवदत्तलक्षणास्य वाक्यार्थस्यांशे
विरोधाद्विरुद्धतत्कालैतत्कालविविशिष्टांशं परित्यज्याविरुद्धं
देवदत्तांशमात्रं लक्षयति तथा तत्त्वमसीतिवाक्यं तदर्थो वा
परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टयैतन्चैकत्वलक्षणास्य
वाक्यार्थस्यांशे विरोधाद्विरुद्धपरोक्षत्वापरोक्षत्वविविशिष्टांशं
परित्यज्याविरुद्धमभेदयैतन्चमात्रं लक्षयतीति ॥ १६९ ॥

अथाधुनाहं ब्रह्मास्मि (भृ उ १.४.१०)
इत्यनुभववाक्यार्थो वाच्यते ॥ १७० ॥

अेवमाचार्येणाध्यारोपापवाद्दपुरःसरं तत्त्वम्पदार्थो
शोधयित्वा वाक्येनाभेदयैतन्चैकत्वोचितेऽधिकारिणोऽहं
नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वभावपरमानन्दानन्ताद्वयं
ब्रह्मास्मीत्यभेदाकाराकारिता चित्तवृत्तिरुद्देति ॥ १७१ ॥

सा तु चित्प्रतिबिम्बसिद्धिता सती प्रत्यगभिन्नमज्ञातं परम्ब्रह्म

विषयीकृत्य तद्गताज्ञानमेव बाधते तदा पटकारणतन्तुदाळे
पटदाडवदभिलकारणोऽज्ञाने बाधिते सति तत्कार्यस्याभिलस्य
बाधितत्वात्तदन्तर्भूताभ्युपगाराकारिता चित्तवृत्तिरपि बाधिता भवति ॥ १७२ ॥

तत्र प्रतिबिम्बितं चैतन्यमपि यथा दीपप्रभादित्यप्रभावभासनासमर्था
सती तथाभिभूता भवति तथा स्वयम्प्रकाशमानप्रत्यगभिन्नपरब्रह्मभावभासनानर्हताया
तेनाभिभूतं सत् स्वोपाधिभूताभ्युपगृह्यतेर्बाधितत्वाद्धर्षणाभावे
मुभप्रतिबिम्बस्य मुभमात्रत्ववत्प्रत्यगभिन्नपरब्रह्ममात्रं भवति ॥ १७३ ॥

अेवं च सति “मनसैवानुद्गृह्यम्” (बृ ७.४.१६)

“यन्मनसा न मनुते”

(डे ७.१.५) ध्यनयोः श्रुत्योरविरोधो वृत्तिव्याप्यत्वाद्ग्रीकारेण
कृत्व्याप्यत्वप्रतिषेधप्रतिपादनात् ॥ १७४ ॥

तदुक्तम् -

“कृत्व्याप्यत्वमेवास्य शास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ।

ब्रह्मण्यज्ञाननाशाया वृत्तिव्याप्तिरपेक्षिता ॥” इति (पञ्चदशी ६.६०) ॥ १७५ ॥

“स्वयम्प्रकाशमानत्वान्नाभास उपयुज्यते ।” इति च (पञ्चदशी ६.६२) ॥ १७६ ॥

जडपदार्थाकाराकारितचित्तवृत्तेर्विशेषोऽस्ति ॥ १७७ ॥

तथाहि । अयं घट इति घटाकाराकारितचित्तवृत्तिरज्ञातं घटं

विषयीकृत्य तद्गताज्ञाननिरसनपुरःसरं स्वगतचिदाभासेन

जडं घटमपि भासयति ॥ १७८ ॥

तदुक्तं -

“बुद्धितत्स्थचिदाभासौ द्वावपि व्याप्तौ घटम् ।

तत्राज्ञानं धिया नश्येदाभासेन घटः स्फुरेत् ॥” इति । (पञ्चदशी ७.६१) ॥ १७९ ॥

यथा दीपप्रभामण्डलमन्कारगतं घटपटादिकं विषयीकृत्य

तद्गतान्धकारनिरसनपुरःसरं स्वप्रभया तदपि भासयतीति ॥ १८० ॥

५

अेवं भूतस्वस्वरूपचैतन्यसाक्षात्कारपर्यन्तं श्रवणमनन-

निदिध्यासनसमाध्यनुष्ठानस्थापेक्षितत्वात्तेऽपि प्रदर्श्यन्ते ॥ १८१ ॥

श्रवणं नाम षड्विधलिङ्गैरशेषवेदान्तानामद्वितीयवस्तुनि

तात्पर्यावधारणम् ॥ १८२ ॥

लिङ्गानि तूपक्रमोपसंभाराल्यासापूर्वताङ्गुलार्थवाद्योपपत्त्याभ्यानि ॥ १८३ ॥

तदुक्तम् -

“उपक्रमोपसंभारावल्यासोऽपूर्वताङ्गुलम् ।

अर्थवाद्योपपत्ती य लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ॥” ॥ १८४ ॥

प्रकरणप्रतिपाद्यस्यार्थस्य तदाद्यन्तयोरुपपादनमुपक्रमोपसंभारौ ।

यथा छान्दोग्ये षष्ठाध्याये प्रकरणप्रतिपाद्यस्याद्वितीयवस्तुन

“ओङ्कारेवाद्वितीयम्” (६.२.१) इत्याद्यौ “अतदात्म्यमिदं सर्वम्” (६.८.७)

इत्यन्ते य प्रतिपादनम् ॥ १८५ ॥

प्रकरणप्रतिपाद्यस्य वस्तुनस्तन्मध्ये पौनःपुन्येन

प्रतिपादनमभ्यासः । यथा तत्रैवाद्वितीयवस्तुनि मध्ये

तत्त्वमसीति नवकृत्वः प्रतिपादनम् ॥ १८६ ॥

प्रकरणप्रतिपाद्यस्याद्वितीयवस्तुनः प्रमाणान्तरा-

विषयीकरणमपूर्वता । यथा तत्रैवाद्वितीयवस्तुनो

मानान्तराविषयीकरणम् ॥ १८७ ॥

कृतं तु प्रकरणप्रतिपाद्यस्यात्मज्ञानस्य तदनुष्ठानस्य

वा तत्र तत्र श्रूयमाणं प्रयोजनम् । यथा तत्र “आचार्यवान्पुरुषो

वेद तस्य तावदेव सिद्धं यावन्न विमोक्ष्येथ सम्पत्स्ये” (६.१४.२)

इत्यद्वितीयवस्तुज्ञानस्य तत्प्राप्तिः प्रयोजनं श्रूयते ॥ १८८ ॥

प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तत्र तत्र प्रशंसनमर्थवादः ।

यथा तत्रैव “उत तमादेशमप्राक्ष्यो येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं

मतमविज्ञातं विज्ञातम्” (६.१.३) इत्यद्वितीयवस्तुप्रशंसनम् ॥ १८९ ॥

प्रकरणप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्र तत्र श्रूयमाणा युक्तिरुपपत्तिः । यथा

तत्र “यथा सौम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं

स्याद्वायारम्भाणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्” (६.१.४)

इत्याद्याद्वितीयवस्तुसाधने विकारस्य वायारम्भाणमात्रत्वे युक्तिः श्रूयते ॥ १९० ॥

मननं तु श्रुतस्याद्वितीयवस्तुनो वेदान्तानुगुणयुक्तिभिरनवरतमनुचिन्तनम् ॥ १९१ ॥

विज्ञातीयदेहादिप्रत्ययरुचिताद्वितीयवस्तुसंज्ञातीयप्रत्ययप्रवाहो निदिध्यासनम् ॥ १९२ ॥

समाधिर्द्विविधः सविकल्पको निर्विकल्पश्चेति ॥ १८३ ॥

तत्र सविकल्पको नाम ज्ञातृज्ञानादिविकल्पलयानपेक्षयाद्वितीयवस्तुनि
तदाकाराकारितायाश्चित्तवृत्तेरवस्थानम् ॥ १८४ ॥

तदा मृण्मयगज्रादिभानेऽपि मृद्भूमानवद्द्वैतभानेऽप्यद्वैतं वस्तु भासते ॥ १८५ ॥

तदुक्तम् -

“दृशिस्वतृपं गगनोपमं परम्

सङ्कुद्धिभातं त्वजमेकमक्षरम् ।

अलेपकं सर्वगतं यदद्वयम्

तदेव चाहं सततं विमुक्तमोम् ॥ ” इति

(उपदेशसाहस्री ७३.१०.१) ॥ १८६ ॥

निर्विकल्पकस्तु ज्ञातृज्ञानादिविकल्पलयापेक्षयाद्वितीयवस्तुनि
तदाकाराकारितायाश्चित्तवृत्तेरतितरामेकीभावेनावस्थानम् ॥ १८७ ॥

तदा तु जलाकाराकारितलवणानवभासेन जलमात्रावभासवदद्वितीय-
वस्तुवाकाराकारितचित्तवृत्त्यनवभासेनाद्वितीयवस्तुमात्रमवभासते ॥ १८८ ॥

ततश्चास्य सुषुप्तेश्चाभेदशङ्का न भवति । उभयत्र वृत्त्यभाने
समानेऽपि तत्सद्भाववासद्भावमात्रेणानयोर्भेदोपपत्तेः ॥ १८९ ॥

अस्याङ्गानि यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयः ॥ २०० ॥

तत्र “अहिसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापिरिग्रहा यमाः” ॥ २०१ ॥

“शौचसन्तोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः” ॥ २०२ ॥

कर्यरणादिसंस्थानविशेषलक्षणानि पद्मस्वस्तिकादीन्यासनानि ॥ २०३ ॥

रेयकपूरककुम्भकलक्षणाः प्राणनिग्रहोपायाः प्राणायामाः ॥ २०४ ॥

छन्द्रीयाणां स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहारणं प्रत्याहारः ॥ २०५ ॥

अद्वितीयवस्तुन्यन्तरिन्द्रियधारणं धारणा ॥ २०६ ॥

तत्राद्वितीयवस्तुनि विच्छिद्य विच्छिद्यान्तरिन्द्रियवृत्तिप्रवाहो ध्यानम् ॥ २०७ ॥

समाधिसूक्तः सविकल्पक एव ॥ २०८ ॥

एवमस्याङ्गिनो निर्विकल्पकस्य लयविक्षेपकषायरसास्वादलक्षणाश्चत्वारो
विघ्नाः सम्भवन्ति ॥ २०९ ॥

लयस्तावदभाएवस्तनवलम्बनेन चित्तवृत्तेर्निद्रा ॥ २१० ॥

अभाएवस्त्वनवलम्बनेन चित्तवृत्तेरन्यावलम्बनं विक्षेपः ॥ २११ ॥

लयविक्षेपाभावेऽपि चित्तवृत्तेर्गाढिवासनया

स्तब्धीभावाद्यभाएवस्त्वनवलम्बनं कषायः ॥ २१२ ॥

अभाएवस्त्वनवलम्बनेनापि चित्तवृत्तेः सविकल्पकानन्दास्वादनं

रसास्वादः । समाध्यात्मसमये सविकल्पकानन्दास्वादनं वा ॥ २१३ ॥

अनेन विघ्नयतुष्टयेन विरहितं चित्तं निर्वातदीपवदयत्वं

सद्यभाएव्यैतन्मन्त्रमवतिष्ठते यदा तदा निर्विकल्पकः

समाधिरित्युच्यते ॥ २१४ ॥

यद्दुक्तम् -

“लये सम्बोधयेच्छित्तं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः ।

सकषायं विजानीयात्समप्राप्तं न यालयेत् ॥

नास्वादयेद्द्रसं तत्र निःसङ्गः प्रज्ञया भवेत्” इति य

(गौडपादकारिका ३.४४-४५)

“यथा दीपो निवातस्थो नेङ्गते सोपमा स्मृता” इति य

(गीता ६ - १९) ॥ २१५ ॥

६

अथ श्रुवन्मुक्तलक्षणामुच्यते ॥ २१६ ॥

श्रुवन्मुक्तो नाम स्वस्वरूपभाएवब्रह्मज्ञानेन

तदज्ञानबाधनद्वारा स्वस्वरूपभाएवब्रह्मणि

साक्षात्कृतोऽज्ञानतत्कार्यसञ्चितकर्मसंशयविपर्ययादीनामपि

बाधितत्वाद्यभिलम्ब्यरहितो ब्रह्मनिष्ठः ॥ २१७ ॥

“भिद्यते बृहद्यग्रन्विच्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते यास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे ॥”

इत्यादिश्रुतेः (मुण्ड ७.२.८) ॥ २१८ ॥

अयं तु व्युत्थानसमये मांसशोणितमूत्रपुरीषादिभाजनेन

शरीरेणान्धमान्धापटुत्वादिभाजनेनेन्द्रियग्रामेणशना-

पिपासाशोकमोडादिभाजनेनान्तःकरणेन च पूर्वपूर्ववासनया
 क्रियमाणानि कर्माणि लुज्यमानानि ज्ञानाविरुद्धारब्धकृतानि
 च पश्यन्नपि बाधितत्वात्परमार्थतो न पश्यते । यथेन्द्रजालमिति
 ज्ञानवांस्तदिन्द्रजालं पश्यन्नपि परमार्थमिदमिति न पश्यति ॥ २१८ ॥

“सयक्षुरयक्षुरिव सकर्णोऽकर्ण एव” इत्यादिश्रुतेः ॥ २२० ॥

उक्तञ्च -

“सुषुप्तवज्जगति यो न पश्यति
 द्रयं च पश्यन्नपि याद्रयत्वतः ॥

तथा य कुर्वन्नपि निष्क्रियश्च यः

स आत्मविन्नान्य एतीड निश्चयः ॥” इति (उपदेशसाहस्री ५) ॥ २२१ ॥

अथ ज्ञानात्पूर्वं विद्यमानानामेवाडारविडारानीनामनुवृत्तिव-
 श्छुभवासनानामेवानुवृत्तिर्भवति शुभाशुभयोरौदासीन्यं वा ॥ २२२ ॥

तदुक्तम् । -

“भुङ्क्ताद्वैतसतत्वस्य यथेष्टायराणं यद्वि ।

शुनां तत्त्वदृशाञ्चैव को भेदोऽशुचिभक्षणे ॥ इति (नैष्कर्म्यसिद्धिः ४.६२)

“अहमवित्तं तथा मुक्त्वा स आत्मज्ञो न येतरः ॥” इति च (उपदेशसाहस्री ११५) ॥ २२३ ॥

तदानीमभानित्वादीनि ज्ञानसाधनान्यद्वेष्टृत्वाद्यः सद्गुणाश्चालङ्कारवदनुवर्तन्ते ॥ २२४ ॥

तदुक्तम् -

“उत्पन्नात्मावबोधस्य ङ्यद्वेष्टृत्वाद्यो गुणाः ।

अथत्ततो भवन्त्यस्य न तु साधनरूपिणः ॥” इति (नैष्कर्म्यसिद्धिः ४.६६) ॥ २२५ ॥

किं बहुनायं देडयात्रामात्रार्थमिच्छानिच्छा-

परेच्छाप्रापितानि सुषुप्तुःफलक्षणाभ्यारब्ध-

कृतान्यनुभवन्नन्तःकरणभासादीनामवभासकः

संस्तदवसाने प्रत्यगानन्दपरब्रह्मणि प्राणो लीने

सत्यज्ञानतत्कार्यसंस्काराणामपि विनाशात्परमकैवल्य-

मानन्दैकरसमभिलभेदप्रतिभासरहितमभ्युदयब्रह्मावतिष्ठते ॥ २२६ ॥

“न तस्य प्राणा उक्तमन्ति” (भृ उ ४.४.६)

“अत्रैव समवनीयन्ते” (भृ उ ३.२.११)

“विमुक्तश्च विमुच्यते” (३६ उ ५.१) इत्यादिश्रुतेः ॥ २२७ ॥

एति सदानन्द योगीन्द्र विरचितो वेदान्तसारनाम ग्रन्थः समाप्तः ।

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

Proofread by Pranipata Chaitanya

Vedantasara

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

